

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในพาทซาลาที่แท้จริง(สถานศึกษา) นี่คือสิ่งที่แท้จริง (มิตรแห่งสัจจะ) ด้วยเช่นกัน ที่นี้ลูกได้รับความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง และเป็นสิ่งนี้ที่พาลูกข้ามฝากไป
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างระหว่างความเข้าใจที่ลูกมีและความเข้าใจที่ผู้อื่นมีในเรื่องเกี่ยวกับบัญญัติกรรม?
- คำตอบ:** ผู้คนเชื่อว่าการละเล่นแห่งความสุขและความทุกข์นี้เป็นพระเจ้าผู้ให้ทั้งความสุขและความทุกข์ ในขณะที่ลูกรู้ว่าเป็นการละเล่นเกี่ยวกับบัญญัติกรรมของแต่ละคน พ่อไม่เคยสร้างความทุกข์ให้กับใคร อันที่จริงท่านมาเพื่อชี้หนทางสู่ความสุขให้แก่ลูก บาบาพูดว่า: ลูกๆ พ่อไม่เคยทำให้ใครไม่มีความสุข การไม่มีความสุขนั้นเป็นผลของการกระทำของลูกเอง
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปสู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสะดักสบาย

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ พวกเขากำลังร้องเรียกหาใคร? หาพ่อ บาบามาและพาเราไปจากโลกยุคเหล็กแห่งบาปนี้สู่โลกยุคทองแห่งบุญ ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดเวลานี้อยู่ในยุคเหล็ก สติปัญญาของพวกเขาส่งขึ้นไปสูเบื้องบน พ่อพูดว่า ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็น หรือว่าฉันเป็นอะไร ฤๅษีและมุนีก็พูดเช่นกันว่า: เราไม่รู้จักผู้สร้าง ผู้เป็นนาย ผู้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่ไม่มีขีดจำกัดของท่าน สถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่คือธาตุบราห์ม ธาตุแสง ซึ่งไม่มีทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่ได้คงอยู่ในดินแดนที่ไม่มีตัวตนหรือในดินแดนที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามจะต้องมีแสงฯลฯสำหรับเวทีนี้ ดังนั้นเวทีนี้ได้รับแสงจากดวงจันทร์และดวงดาวในเวลากลางคืน และจากดวงอาทิตย์ในตอนกลางวัน เหล่านี้คือแสง แม้ว่าแสงเหล่านี้จะมีอยู่แต่ก็ยังคงกล่าวได้ว่าเป็นความมืด ในเวลากลางคืนลูกยังคงต้องเปิดไฟ ยุคทองและยุคเงินเรียกว่ากลางวัน และหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่ากลางคืน นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ โลกใหม่จะกลับมาเก่าอย่างแน่นอน สิ่งนั้นจะกลายเป็นใหม่อีกครั้งหนึ่ง และโลกเก่าก็จะถูกทำลายอย่างแน่นอน นี่คือโลกที่ไม่มีขีดจำกัด บ้านของราชาบางแห่งฯลฯ มีขนาดใหญ่โตมาก บ้านนี้ไม่มีขีดจำกัด นี่คือเวที เวทีนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นสนามของการกระทำด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำการกระทำอย่างแน่นอน นี่คือสนามของการกระทำสำหรับมนุษย์ทั้งหมด ทุกคนต้องมีการกระทำ ทุกคนต้องเล่นบทบาทของเขา ทุกดวงวิญญาณได้รับบทบาทล่วงหน้า มีลูกบางคนในบันดาลูกๆที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี อันที่จริงแล้วนี่คือกิตะพาทซาลา ผู้สูงอายุเคยศึกษาในพาทซาลาหรือไม่? ที่นี้ทุกคนศึกษาทั้งเด็กและผู้ใหญ่ สิ่งนี้ไม่ได้เรียกว่าพระเวทย์พาทซาลา ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดเลยที่นั่น พวกเขาศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ฯลฯอย่างมากมาย แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาจะได้รับอะไรจากการทำสิ่งนั้น สัตว์ซึ่งเหล่านั้นไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดๆ เวลานี้เรามีความรู้สึกละเอียดใจ แม้จะเรียกสถานที่นั้นว่าเป็นสัตซัง (มิตรแห่งสัจจะ) เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสัจจะ และมีคำกล่าวจากท่านว่า: มิตรที่ดีพาลูกข้ามฝากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ มิตรที่ไม่ดีคือมิตรของมนุษย์ยุคเหล็ก และมีเพียงมิตรของผู้เดียวเท่านั้นคือมิตรแห่งสัจจะ เวลานี้ลูกอัศจรรย์ใจที่พ่อให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกอย่างไร ลูกควรมีความสุขของที่ได้รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในพาทซาลาที่แท้จริง พาทซาลาอื่นทั้งหมดเป็นของปลอม ไม่มีใครกลายเป็นคนพิเศษด้วยการไปที่สัตซังเหล่านั้นฯลฯ อย่างน้อยโดยการไปโรงเรียนหรือวิทยาลัยพวกเขากลายเป็นบางสิ่งบางอย่างได้เพราะพวกเขาศึกษาเล่าเรียน ไม่มีการศึกษาใดในที่อื่น สัตว์ซึ่งนั้นไม่ได้เรียกว่าเป็นการศึกษา ผู้คนศึกษาคัมภีร์และเปิดร้านค้า พวกเขาหารายได้ด้วยวิธีนั้น พวกเขาศึกษาคัมภีร์กรันท์เล็กน้อยและเปิดกูรูดวารา (วัดซิกซ์, ประตูไปสู่กูรู) มีการเปิดกูรูดวารามากมายหลายแห่ง ดวารา (ทางเข้าประตู) ของกูรูจะเป็นบ้านใช่ไหม? เมื่อพวกเขาเปิดประตูของกูรูดวาราที่มีขนาดใหญ่โต ผู้คนก็ไปและศึกษาคัมภีร์ที่นั่น กูรูดวาราของลูก, ประตูไปสู่สัตกูรูคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต ชื่อของสัตกูรูคืออะไร? ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ สัตกูรูนั้นเรียกว่าภาพลักษณ์อมตะ ท่านมาและเปิดประตูสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ท่านเป็นภาพลักษณ์อมตะ ใช่ไหม? ความตายไม่สามารถมาสู่ท่านได้ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ดวงวิญญาณจะประสบกับความตายได้อย่างไร? ดวงวิญญาณนั้นจะจากร่างของเขาและวิ่งหนีออกไป ผู้คนไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณจากร่างกายเก่าของเขาและรับร่างใหม่ ดังนั้นจะร้องไห้เพื่ออะไร? ลูกรู้ว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาชั่ววันรันดร์ที่คงอยู่ตลอดไป ทุกคนต้องเล่นบทบาทของเขาเอง พ่ออธิบายว่าผู้ที่อยู่ในยุคทองมีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น มีเรื่องราวของกษัตริย์ผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น บัณฑิตถ่ายทอดคัมภีร์ และผู้เป็นแม่หลังจากที่ได้ฟังคัมภีร์กรันท์ก็เริ่มที่จะถ่ายทอดคัมภีร์นั้นด้วยตนเอง ผู้คนมากมายไปที่นั่นและฟังคัมภีร์ นั่นเรียกว่าเป็นการฟังเพื่อความเพลิดเพลิน ตาม

แผนของละครผู้คนถามว่า: “ทำไมฉันต้องถูกตำหนิ?” พ่อพูดว่า: ลูกร้องเรียกให้พ่อมาและพาลูกไปจากโลกแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ดังนั้นลูกควรฟังพ่อใช้ไหม? พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก เมื่อลูกได้รับการชี้แนะที่ดี ลูกก็ควรรับไว้ใช้ไหม? ลูกจะไม่ถูกตำหนิ นั่นเป็นละครด้วยเช่นกัน ละครเกี่ยวกับอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันถูกสร้างขึ้นในละครบางคนพ่ายแพ้ แต่พวกเขาไม่สามารถถูกตำหนิได้ มีชัยชนะและพ่ายแพ้ ไม่มีเรื่องของการต่อสู้รบราในสิ่งนี้ ลูกมีอาณาจักรนั้น ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้สิ่งนี้ เวลานี้ลูกรู้จักผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และชื่อของพวกเขาก็เป็นที่ยอมรับ ใครคือผู้ที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดในเดลีที่อธิบายความรู้นี้? พวกเขาเอ่ยชื่อของบราเธอร์แจ๊คดิชทันที เขามีนิตยสารตีพิมพ์สำหรับลูกด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งรวมอยู่ในนั้น มีการเขียนประเด็นต่างๆของความรู้ มากมายในนั้น บราเธอร์บริจโมอันก็เขียนประเด็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน การเขียนประเด็นเหล่านี้ไม่เหมือนกับกาไปบ้านป่าของลูก! ดังนั้นพวกเขาจะต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างแน่นอน งานรับใช้ที่พวกเขาทำนั้นดีมาก หลายคนมีความสุขมากเมื่อได้อ่าน ลูกๆได้รับความสดชื่นขึ้นมา บางคนเพียรพยายามอย่างมากที่นิทรรศการ คนอื่นๆติดกับอยู่ในบ่วงกรรมของพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถรับความรู้ได้ขนาดนั้น สิ่งนี้เรียกว่าเป็นละครเช่นกัน นอกจากนี้ยังเป็นบทบาทในละครด้วยเช่นกันที่ผู้ไร้เดียงสาถูกทบตี คำถามที่ว่า “ทำไมจึงไม่มีบทบาทเช่นนั้น” เกิดขึ้น: สิ่งนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในละคร ลูกไม่สามารถทำอะไรได้ บางคนถามว่า: ฉันได้ทำอาชญากรรมอะไรที่บทบาทนั้นได้ถูกสร้างขึ้นสำหรับฉัน? ไม่มีเรื่องของอาชญากรรมใด มันเป็นเพียงบทบาท ผู้ที่ไร้เดียงสาบางคนก็จะกลายเป็นเครื่องมือที่จะถูกทำร้าย ในกรณีนั้นพวกเขาทั้งหมดจะพูดว่า: ทำไมฉันถึงได้รับบทบาทนี้? ไม่! ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วล่วงหน้า แม้แต่ผู้ชายบางคนก็ถูกทำร้าย ลูกต้องอดทนอย่างมากต่อสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องมีความอดทนอย่างมาก อุปสรรคมากมายของมาयाจะมา เนื่องจากลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจแห่งการปกครองโลกลูกต้องเพียรพยายามบางอย่าง มีภัยพิบัติมากมายและความขัดแย้งภายในละคร ฯลฯ มีการเขียนเรื่อง “การทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสา” แม่น้ำแห่งเลือดจะไหลนองด้วยเช่นกัน จะไม่มีความปลอดภัยในที่แห่งใดเลย เวลานี้ลูกสามารถไปที่ศูนย์เพื่อขึ้นเรียนตอนเช้า เวลาจะมาถึงเมื่อลูกไม่สามารถแม้แต่จะออกไปข้างนอกได้ นับวันเวลายิ่งเลวร้ายลงและจะต้องเลวร้ายลงไปอีก วันแห่งความทุกข์จะมาอย่างเต็มกำลัง เมื่อบางคนเจ็บป่วยหรือทนทุกข์ทรมานกับความเจ็บปวดเขาจะจดจำพระเจ้าและร้องเรียกท่าน ลูกรู้ว่าเหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วันและจากนั้นเราจะไปยังดินแดนแห่งความสงบของเราอย่างแน่นอน และจากนั้นไปยังดินแดนแห่งความสุขของเรา ไม่มีใครในโลกแม้แต่จะรู้ถึงสิ่งนี้ ลูกๆรู้สึกว่าการเวลานี้ลูกรู้จักพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขาทั้งหมดคิดว่าพระเจ้ามีรูปไข่วงรี พวกเขาแม้กราบไหว้บูชารูปไข่วงรี (ชีวาสิงห์) เมื่อลูกไปที่วัดชีวา ลูกเคยสงสัยหรือไม่ว่าชีวาสิงห์คืออะไร? เนื่องจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตนั้นมีอยู่ จึงต้องมีผู้มีชีวิตที่เป็นตัวแทนของภาพนั้น ทั้งหมดนั้นคืออะไร? พระเจ้า ผู้สร้างอยู่ข้างบน ภาพลักษณ์นั้นคือสัญลักษณ์ของท่านและใช้เพื่อกราบไหว้บูชาท่าน เมื่อผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคงอยู่ สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้คงอยู่ ผู้คนผู้ที่ไปที่วัดชีวาที่คาซีไม่รู้ว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน และไม่รู้ว่าเป็นลูกของท่าน เราเป็นลูกๆของท่านแล้วทำไมเราถึงประสบกับความทุกข์? นี่คือนสิ่งที่ต้องคิด ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นลูกของพระเจ้า แล้วทำไมฉันถึงไม่มีความสุข? พ่อคือผู้ประทานความสุข ลูกได้ร้องเรียกออกมา: โอ พระเจ้า ขอจงขจัดความทุกข์ของเรา! ท่านสามารถขจัดสิ่งนั้นออกไปได้อย่างไร? ความสุขและความทุกข์เป็นบัญญัติของกรรมของลูกเอง ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าให้ความสุขเป็นการตอบแทนของความทุกข์ และความทุกข์เป็นสิ่งที่ตอบแทนของความทุกข์ พวกเขาถือว่าท่านเป็นต้นเหตุของทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อไม่เคยเป็นสาเหตุของความทุกข์ พ่อกลับบ้านหลังจากที่ได้ให้ความสุขแก่ลูกเป็นเวลาครึ่งวงจร นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ ถ้าเป็นเพียงการละเล่นของความสุขเท่านั้นก็จะไม่มีการกราบไหว้บูชาใดๆ ฯลฯ ผู้คนกราบไหว้บูชา ฯลฯ เพื่อที่จะได้พบพระเจ้า พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ท่านพูดว่า ลูกๆมีโชคอย่างยิ่ง! ฤๅษีและมุนีเหล่านั้นมีชื่อเสียงมาก ลูกคือราชาฤๅษี พวกเขาคือทรูโยคะฤๅษี ฤๅษีหมายถึงผู้ที่บริสุทธิ์ ลูกกำลังกลายเป็นราชาแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ไม่ว่าอาณาจักรเป็นของใครในยุคทองและยุคเงิน อาณาจักรนั้นก็จะไปของพวกเขาอีกครั้ง และคนอื่นๆจะมาในภายหลัง เวลานี้ลูกพูดว่า: เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราเองโดยการทำตามศรัทธา ต้องใช้เวลาสักพักกว่าโลกเก่าจะถูกทำลาย ยุคทองต้องมาและยุคเหล็กต้องไป โลกนี้ใหญ่มาก ทุกเมืองเต็มไปด้วยผู้คนมากมาย คนมั่งคั่งไปท่องทั่วทั่วโลก อย่างไรก็ตามที่นี่ไม่มีใครสามารถเห็นทั้งโลกได้ ใช่ พวกเขาสามารถเห็นได้ในยุคทองเพราะมีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้น และมีราชาเพียงเล็กน้อย ที่นี่โลกกว้างใหญ่มาก ใครจะท่องไปทั่วโลก? ที่นี่ลูกไม่ต้องเดินทางแม้กระทั่งโดยทางทะเล ศรีสัปดาห์มา ฯลฯ อยู่ที่นั่นหรือไม่? ไม่เลย! ไม่มีสถานที่เหล่านั้นอยู่ที่นั่น แม้แต่การาก็ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกทุกคนอาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำที่แสนหวาน มีฟาร์มและทุ่งนามากมาย ฯลฯ โลกมีขนาดใหญ่ ในตอนเริ่มแรกมีมนุษย์น้อยมาก และจากนั้นจำนวนก็เพิ่มขึ้น แล้วพวกเขาก็ไปต่างแดนและก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง พวกเขาค่อยๆ เริ่มที่จะยึดครองทุกสิ่ง และก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง เวลานี้ทุกคนต้องปล่อยวางทั้งหมด เพียงบาร์ตเท่านั้นที่ไม่เคยแย่งชิงอาณาจักรของผู้ใดเพราะในความเป็นจริงบาร์ตไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง เป็นบาร์ตเท่านั้นที่เป็นนายของทั้งโลก คนอื่นๆทั้งหมดมาที่หลังและนำเอา

แผ่นดินไป ลูกไม่ได้ครอบครองผู้ใด ชาวอังกฤษเข้ายึดครองหลายประเทศ พ่อกำลังทำให้ลูกชาวบาร์ตเป็นนายของโลก ลูกไม่ได้ไปและตั้งถิ่นฐานที่ใดอื่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกไม่ได้ศึกษาอะไรมาเลย ลูกต้องขจัดทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามาออกไปจากสติปัญญาของลูก เพียงแค่ ซึมซับสิ่งหนึ่ง: ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำพ่อ! ลูกเคยพูดว่า: บาบา เมื่อท่านมา เราจะส่งเวทย์ตนเองแก่ท่าน แล้วท่านต้อง ส่งเวทย์ตัวท่านเองแก่เรา มีการแลกเปลี่ยน ในพิธีแต่งงานเจ้าสาวและเจ้าบ่าวก็ให้เกลือซึ่งกันและกัน ลูกบอกพ่อว่า: ฉัน ให้ทุกสิ่งที่เก่าแก่ของฉันแก่ท่าน ทุกคนต้องตาย ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย แล้วท่านจะให้ทั้งหมดนั้นในโลกใหม่แก่เรา พ่อ มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านคือความตายที่ยิ่งใหญ่ ในซินด์ พวกเขาเคยถามว่า: นี่เป็นความตายแบบไหนที่ปรากฏทุกคนไป? ลูกๆ กลับมามีความสุขอย่างมาก เพราะพ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน ลูกจะกลับบ้านของลูกในความสุขอย่างยิ่ง มีหลายคนที่ต้องอดทน ผู้เป็นแม่ที่ดีมากจากบ้านที่ดีก็มีประสบการณ์ของการถูกทุบตีเช่นกัน ลูกกำลังได้รับรายได้ที่แท้จริง ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาอยู่ในชุมชนสุทธของยุคเหล็ก ในขณะที่ลูกอยู่ในชุมชนของยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกรู้ว่ามนุษย์ที่สูงส่งที่สุดอันดับหนึ่งคือลักษมีและนารายณ์ และจากนั้นองศาของพวกเขาก็ลดลงเรื่อยๆ พวกเขาหลงมาจากเบ็องบนก่อน แล้วก็ค่อยๆ ตกต่ำลง ในเวลานี้ทุกคนตกต่ำลงแล้ว ต้นไม้มีอายุที่เก่ามากและลำต้นก็ผุพัง ดังนั้นการก่อสร้างกำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ กำลังมีการวางรากฐาน ต้นอ่อนมีขนาดเล็กมาก และแล้วต้นไม้ที่ใหญ่โตมากก็เติบโตมาจากสิ่งนั้น มีต้นไม้ในยุคทองเช่นกัน ในเวลานั้นต้นไม้เล็กมาก เวลานั้นต้นไม้ใหญ่มาก มีความหลากหลายมากมายของดอกไม้ของโลกมนุษย์ มีความหลากหลายมากมายบนต้นไม้เพียงต้นเดียว นี่คือน้ำมันมนุษย์ของความหลากหลายของศาสนา ใบหน้าของคนหนึ่งไม่สามารถเหมือนกันกับอีกคนหนึ่งได้ มีการกำหนดไว้แล้วในละครว่าไม่มีสองคนใดสามารถเล่นบทบาทเดียวกันได้ สิ่งนี้เรียกว่าละครที่น่าอัศจรรย์ที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่มีขีดจำกัด และมีสิ่งที่เป็นของปลอมมากมายในนั้นเช่นกัน ของจริงยังคงใช้ต่อไปเรื่อยๆ จากนั้นอีกครั้งหนึ่งหลังจาก 5,000 ปี สิ่งเหล่านั้นก็กลายเป็นจริง (สิ่งที่มีอยู่จริง) รูปภาพลาที่ถูกทำขึ้นไม่ใช่ของจริง (ภาพเหมือนจริง) ลูกจะได้เห็นใบหน้าที่บราห์มาอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ลูกต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดที่จะเข้าใจความลับของละครนี้ แม้ว่าลูกจะไม่เข้าใจสิ่งใด เพียงแค่เก็บสิ่งหนึ่งไว้ในสติปัญญาของลูก: ฉันเป็นของซึ่งพบบาเท่านั้นและไม่มีใครอื่น! ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา ฉันจะจดจำท่านเท่านั้น และท่านเพียงผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้ง่ายใช่ไหม? ในขณะที่ลูกยังคงมีการกระทำด้วยมือของลูก ฝ่า แต่จดจำพ่อของลูกด้วยสติปัญญาของลูกอยู่เสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมคุณธรรมแห่งความอดทนและผ่านพ้นอุปสรรคทั้งหมดของมายา ในช่วงเวลาที่มีภัยพิบัติมากมายเกิดขึ้นและการประทุษร้ายมากมายเกิดขึ้น ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และอดทนต่อทุกสิ่ง หารายได้ที่แท้จริง
2. กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด และเข้าใจละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้อย่างชัดเจนมาก ทุกสิ่งในละครที่น่าอัศจรรย์นี้ถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า ดังนั้นจึงไม่สามารถมีคำถามใดๆเกิดขึ้น จงฝ่าแต่ทำตามคำแนะนำที่พ่อให้แก่ลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ปลอบโยนหัวใจและปลอบโยนหัวใจของแต่ละคนอย่างเป็นผู้ประทานพรเช่นเดียวกับพ่อ
ลูกที่เป็นตัวของพรและเป็นผู้ประทานพรเช่นเดียวกับพ่อไม่เคยมองดูความอ่อนแอของใคร พวกเขาไม่เมตตาต่อทุกคน เช่นเดียวกับที่พ่อไม่เคยเก็บความอ่อนแอของใครไว้ในหัวใจของท่าน ในทำนองเดียวกัน ลูก ๆ ที่เป็นผู้ประทานพรไม่เคยดูซับความอ่อนแอของใคร พวกเขาเป็นนายผู้ปลอบโยนหัวใจที่ปลอบโยนหัวใจของแต่ละคน ดังนั้นไม่ว่าพวกเขาจะเป็นมิตรร่วมทางหรือปวงประชาทุกคนต่างก็ร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา พรที่ปรากฏออกมาสำหรับพวกเขาจากทุกคนคือ: ลูกมีความรักและให้ความร่วมมือเสมอ

คติพจน์: ในยุคบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณที่สูงส่งคือผู้ที่ป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล